

ла, Купалов и Гергуни/ понекога дават впечатление за автономност, ала това е само привидно. Отражението на нервната система не е и не може да бъде абсолютно автономен фактор дори при висшите степени на развитието си. Нервната система е оръжие, създадено от еволюцията, чрез което организъмът разширява отношенията си с околната среда. Тя не автоматизира, а напротив детерминира поведението на организма от все по-голям брой фактори на околната среда, с което се засилва, умножава и усложнява както неговите външни, така и вътрешни противоречия. Заедно с това тя го прави по-изменчив, по-лесно, по-пълно и по-адекватно приспособим към околната среда. Но тъй като тази по-лесна, по-пълна и по-адекватна приспособимост на организма към околната среда го прави по-малко зависим от случайната промена на условията и като създава неговата относителна автономност. Последната се постига, обаче, не изведиш, а чрез преминаването на редица от последователни филогенетични етапи, които ще обсъдим по-нататък, при изследването на частно-биологичните аспекти на проблемата за отражението. Под автономност и детерминираност, следователно, трябва да разбираме две диалектично противоположни, взаимно свързани и взаимно проникнати страни на морфологичния процес и на развитието на отражението, чрез които енергията на жизнената дейност и възможностите на организма се увеличават /стр. 81-82/.

В заключението /стр. 102-107/ на свои труд др. Димов обобщава най-основните идеи, които развива в предизвестяващите глави и правилно подчертава необходимостта от по-нататъшна конкретна разработка на въпроса за биологическата форма на отражението.

Представеният от др. Димитър Димов ръкописен труд за получаване научно звание професор представлява сериозен анализ на един от много важните и трудни проблеми, както на философията, така и на специалните науки, - въпроса за биологическата форма на отражението, за нейната същност и значение.

Особено ценно в труда на др. Димитър Димов е това, че той прави сериозни опити да съчетава дедуктивно-логични и индуктивния метод на изследване на проблемите. Той не само подхваща някои положения и изводи на класиците на марксизма-ленинизма, които имат принципно значение за всички отрасли на науката и прави удачни опити да намери най-нови, потвърдени